

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

*fa raspuns
recursul*

SENTINȚA CIVILĂ NR. _____

DOSAR NR. _____

Ședința publică din data de _____
Completul constituit din:
PREȘEDINTE - _____ - judecător
GREFIER - _____

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulate în baza Legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamații și în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.
La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 25 mai 2011, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise a amânat pronunțarea cauzei la data de 1 iunie 2011, iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea cauzei la data de 3 iunie 2011.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față constată că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov la data de 20.04.2010 sub dosar nr. _____ reclamații- _____ au solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului _____, să dispună anularea Deciziei nr. _____ a Deciziei de impunere nr. _____, a Raportului de inspecție fiscală nr. _____ și a Procesului verbal nr. _____ cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamații arată că în mod greșit s-a stabilit că tranzacțiile desfășurate în perioada verificată intră în sfera operațiunilor taxabile din punct de vedere al TVA și că aplicarea legii fiscale de către organele de inspecție fiscală este una extensivă, împinsă dincolo de sensul și rațiunea reglementării, de natură a crea incertitudine fiscală și abuz de putere administrativă. În continuare, reclamații arată că operațiunile pe care le-au efectuat sunt scutite de la aplicarea TVA, activitatea prestată nefiind de natură să atragă incidența TVA, organul fiscal aplicând eronat legea și cu privire la tratarea reclamațiilor ca o formă de asociere în scopuri comerciale la stabilirea plafonului de scutire TVA prevăzut de art.152 alin.1 din Codul fiscal.

În drept s-au invocat dispozițiile art.1, 2, 7, 8, 10, 11 din Legea nr.554/2004, art.3, 126-128, 141, 152 din legea nr.571/2003, HG nr.44/2004, art.205 și urm. din OG nr.92/2003, OMFP nr.1415/2009.

În apărare, pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat instanței să respingă acțiunea formulată ca neîntemeiată.

În probațiune reclamații au solicitat, iar instanța a încuviințat, administrarea probei cu interogator răspunsul pârâtei, consemnat în scris, fiind atașat la dosar (_____ ol.II) și a probei cu înscrisuri sens în care au fost depuse la dosar. Decizia nr. _____ Decizia de impune nr. _____ ol.I), Raportul de inspecție fiscală nr. _____ Decizia de vol.I), Procesul verbal nr. _____ vol.I), documentația ce a stat la baza emiterii

actelor contestate (f vol.I supliment, , adresa nr. emisă de ORC
de pe lângă Tribunalul , adresa nr. , alte înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:
La data de 20.10.2009 s-a încheiat de către inspectorii din cadrul ANAF-DGFP -AIF
Serviciul Inspecție Fiscală Persoane ca urmare a controlului inopinat început data de
15.10.2009, în vederea clarificării stării de fapt fiscale cu privire la tranzacțiile imobiliare efectuate
de reclamant, un proces verbal prin care s-a propus efectuarea unei inspecții fiscale parțiale pentru
verificarea taxei pe valoarea adăugată, sens în care a fost înmănat reclamantilor avizul de inspecție
fiscală.

La data de 23.11.2009 s-a întocmit de asemenea de către inspectorii din cadrul ANAF-
DGFP Brașov-AIF Serviciul Inspecție Fiscală Persoane , în baza avizului de inspecție
fiscală nr. , Raportul de inspecție fiscală nr. prin care s-a constatat că persoana
verificată trebuia să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și să plătească TVA
afertă operațiunilor impozabile, sens în care s-a calculat TVA în sumă de lei și majorări
de întârziere de lei până la data de

Prin Decizia de impunere nr. , au stabilit în sarcina reclamantilor obligații
fiscale în sumă de lei reprezentând TVA și lei cu titlu de majorări de întârziere.
nr. împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere
nr. , reclamantii au formulat contestația înregistrată la instituția pârâtă sub
nr. , contestație ce a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr.

Reclamantii invocă, ca prim motiv de nelegalitate, faptul că nu sunt persoane impozabile, în
sensul art. 127 al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, întrucât nu au calitatea de
producător, comerciant sau prestator de servicii.

Persoana impozabilă este definită de dispozițiile art. 127 alin.1 și 2 din Legea nr.571/2003
privind Codul Fiscal, potrivit cărora, (1) „este considerată persoană impozabilă orice persoană care
desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor
prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor
comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile
profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea
bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

Potrivit pct. 3 din HG nr.44/2004, în explicitarea art. 127 al. 2 din Legea nr.571/2003
privind Codul Fiscal, „în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către
persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite
de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția
situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri
cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal. Transferul bunurilor sau
serviciilor achiziționate în scop personal de persoanele fizice în patrimoniul comercial în scopul
utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de
bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă
bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 și 149 din
Codul fiscal.”

După cum rezultă din dispozițiile citate anterior, persoană impozabilă este și cea care
exploatează bunuri corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de
continuitate, fiind lipsit de relevanță că reclamantii nu sunt comercianți în sensul definit de Codul
Comercial.

Și Directiva 112/2006 CE califică, prin art. 9 al. 1 par. 2, exploatarea de bunuri ca fiind o
activitate economică dacă este făcută în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.
Art.12 din Directiva menționată arată că statele membre pot considera ca persoană impozabilă orice
persoană care efectuează, ocazional, o operațiune legată de activitățile prevăzute la art. 9 al. 1 par. 2
și, în special, una dintre următoarele operațiuni: a) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei
clădiri și a terenului pe care se află clădirea, b) livrarea de terenuri construibile.

Susținerile reclamantilor care vizează faptul că tranzacțiile efectuate nu au avut caracter de continuitate și nu au rezultat din exploatarea bunurilor imobile sunt nefondate. Caracterul de continuitate rezultă din multitudinea vânzărilor efectuate de reclamantii, într-o perioadă de timp relativ scurtă. Instanța are în vedere ansamblul operațiunilor de vânzare întreprinse de reclamantii, respectiv cele 34 vânzări care au fost reținute de organul fiscal. Caracterul de continuitate rezultă din repetarea aceluiași gen de activitate – vânzarea de imobile – pe care reclamantii le-au realizat. Organul fiscal nu a extins dispozițiile art.127 al.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal întrucât acest text prevede clar că reprezintă activitate economică și exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. Reclamantii au realizat o astfel de exploatare a bunurilor tocmai prin vânzarea lor și, deci, implicit, o activitate economică în sensul dispozițiilor art.127 al.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și ale art.9 și 12 din Directiva nr.112/2006 CE. Faptul că vânzările au un caracter civil, nu este de natură să influențeze caracterul economic al activității reclamantilor.

Nu se poate reține așadar că aplicarea legii fiscale de către organele de inspecție fiscală este una extensivă, de natură a crea incertitudine fiscală și abuz de putere administrativă, nefiind încălcate prevederile art.56 și art.139 din Constituția României.

Susținerile reclamantilor în sensul că oricum operațiunile efectuate sunt scutite de la aplicarea TVA în temeiul art.141 alin.2 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal sunt neîntemeiate. Se reține în acest sens că reclamantii au desfășurat activități economice cu caracter de continuitate, tranzacțiile cu terenuri construibile fiind operațiuni taxabile din punct de vedere al TVA. Referitor la faptul că reclamantii nu ar fi colectat TVA sau nu ar fi dedus TVA se constată că dispozițiile legale nu condiționează obligația de achitare a TVA de colectarea acestei taxe de către reclamantii.

Susținerile reclamantei privind faptul că au fost tratați ca fiind o formă de asociere în scopuri comerciale în condițiile în care sunt soț și soție nu pot fi primite deoarece în cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pe valoare adăugată, pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse instanța va respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantii și în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamantii și ambii
cu domiciliul ales în Brașov str nr. jud. în contradictoriu cu pârâta Direcția
Generală a Finanțelor Publice a Județului cu sediul în Brașov bdul

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi

PREȘEDINTE,

GREFIER,